

کودکان کنشگر محیط بومی خود نشده باشند، سرمایه‌گذاری را از دست خواهیم داد. لذا سرمایه‌گذاری ابتدا باید برای آموزش کودکان و مولد آینده آنها باشد. در نتیجه طرح چندپایه عملاً برای مناطق کمتر برخوردار و روستایی، از بابت توسعه مهارت‌های فکری و آموزشی و اجتماعی دانش‌آموزان مؤثر است.

گل‌گناه این کلاس‌ها، در طول شش سال تحصیلی، تنها یک سال به صورت مستقیم با دانش‌آموزان در ارتباط است و آن هم در صورتی است که شش کلاس با هم باشند. این مدارس معمولاً روستایی و کم جمعیت بوده و امکان برگزاری کلاس‌های تک‌پایه در آنها وجود ندارد و در نتیجه پراکندگی شان بشدت بالاست.

ما برای توسعه مناطق کم‌تر برخوردار، مدل‌سازی‌های خوبی را انجام داده و پیاده‌سازی کرده‌ایم و بیش از ۱۲ سال است که بر این حوزه تمرکز داریم؛ اما ابزارهای حمایتی در این رابطه وجود ندارد. از نظر بنده دانش‌بنیان‌ها باید کنشگر نظام حل مسائل آموزش پایه کشور باشند؛ به طور مثال چطور ممکن است کشاورزی اقدام به چیدن میوه کند، در صورتی که خاک و بذرها آماده نکرده و مرحله کاشت و داشت را بخوبی اجرا نکرده است؟ هرچاز توسعه پایدار و صنعت و پایداری عمومی کشور صحبت می‌کنیم، باید این رانزیه یاد بیاوریم که میانگین معدل دانش‌آموزان بسیار پایین آمده و مسئولین باید به آن توجه کنند، پس در آموزش باید کنشگر بود و قانونی برای اعطای شرایط ویژه به شرکت‌های دانش‌بنیان در این حوزه وضع کرد.

ما معتقدیم که لازمه حل این معضل، طراحی و مدل‌سازی است. بر همین اساس، طرح ما برای دانش‌آموزان کلاس‌های چندپایه اثربخشی و پیشرفت تحصیلی ایجاد کرده است. این طرح می‌تواند به ارتقای کیفیت آموزش در مناطق کمتر برخوردار کمک کند و فرصت‌های برابر آموزشی را برای همه دانش‌آموزان فراهم کند. در حال حاضر، این طرح در حال اجرا در تعدادی از مدارس روستایی است و نتایج اولیه نشان‌دهنده اثربخشی آن در افزایش پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان است.

در مناطق کمتر برخوردار پایه اصلی، رشد فکری و آموزش سرمایه‌های بومی منطقه است؛ یعنی ظرفیت‌های فکری و سرمایه‌های بومی منطقه باید به شکل مولد در بیایند و رشد در آنجا شکل‌گیرد و تا زمانی که مردم منطقه از انبساط فکری برخوردار و